

67 ปี
มศว
28 เมษายน วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข่าวจากหนังสือพิมพ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000

ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที 22 เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2560 หน้า 1 ต่อ 5

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

แข่งประกวดใบตองงานชีวิตครูธีระยุทธ

นกวัดน์ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาล ๑ (บ้านท่าตะเภา) ตำบลท่าตะเภา อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ทุ่มเทให้เด็กนั้น ผลิดอกผลงามงานทั้งต่อตัวอาจารย์เองและเด็กๆ

ในการประกวดใบตองสำหรับอาจารย์อย่างธีระยุทธ งานประกวดเข็บร้อยค้อยจับ ประดิษฐ์ใบตองระดับชาติ ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต เป็นงานหนักที่สุด

เมื่อปี 2558 ตอนนั้นยังเจอนิเทศการ วิจารณ์งานใบตองทรงรอยมณฑล ๘ ไป ๘ รายการ มีวิจารณ์มาลัยมือหงษ์น้อย วิจารณ์การกระทงน้อยลอยนที วิจารณ์การกรอร้อยมาลัยมือ

“เราไปเหมือนบ้านนอกเข้ากรุง” ธีระยุทธบอก “ปรากฏว่าได้ที่หนึ่ง 2 รายการ คือ วิจารณ์การมาลัยมือหงษ์น้อย วิจารณ์การกระทงน้อยลอยนที และวิจารณ์การกรอร้อยมาลัยมือได้ที่สอง”

รู้สึกประสบความสำเร็จ ทำให้มีแรงจูงใจให้สัมผัสเด็ก ได้สัมผัสมือครูได้เทคนิคการสอน โรงเรียนได้ชื่อเสียง นั่นก็เป็นอีกเวทีที่นอกตัวเองว่าจะอยู่แค่โรงเรียนในท้องถิ่นไม่ได้แล้ว ต้องพกเด็กไปเจออะไรที่ยิ่งใหญ่และยากขึ้น

ปี 2554 งานการประดิษฐ์กระทงลอยระดับชาติ ที่พุทธมณฑล ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมพระพุทธศาสนาแห่งชาติ...ปีสุดท้าย เป็นเวทีที่มีสุดยอดฝีมือจากแต่ละทีมมาประชัน เป็นเวทีที่ได้ชื่อว่าโลดที่สุด ถ้าเป็นกีฬาที่โอลิมปิก และแชมป์เดิมก็ได้รับรางวัลติดต่อมาเป็นสิบปี

สองสามปีก่อนนั้น ธีระยุทธใช้วาทะหนักเดือนศึกษาข้อมูล ทำอย่างไร ใช้วัสดุแบบไหน กรรมการตัดสินอย่างไร แล้วมีกิจกรรมนักเรียนงานนี้ธีระยุทธไม่กล้าหวัง กรรมการเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยในวัง เป็นอาจารย์จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และที่สำคัญ กระทรวงทุกกระทรวง แม้สยามแกล้งโชน เมื่อเสร็จแล้วต้องล่องน้ำได้จริง

โรงเรียนเทศบาล ๑ บ้านท่าตะเภา ส่ง ๘ ทีม ปรากฏขึ้นประมลอยน้ำได้สวย ม.ต้นเอียง ถ้าปล่อยมือก็จม และ ม.ปลายลอยได้สวย ผลออกมาได้ที่หนึ่งสองรายการ คือประถมกับ ม.ปลาย ได้รับรางวัลถ้วยพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑ รับโล่รางวัลของกมทรี

ความรู้สึกตอนนั้นอย่างแรกก็ใจอย่างที่สองถูกศิษย์ของเรามีศักยภาพและสิ่งที่ทำมาทั้งหมดมีคุณค่า

“ครั้งหนึ่งในชีวิตได้รับพระราชทานรางวัลจากพระองค์ท่าน (พระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่เก้า) ถือเป็นชีวิตและกำลังใจในยามที่ท้อ เมื่อนั้นไปมองโล่รางวัลทุกครั้ง

ธีระยุทธคิดอยู่เสมอ ไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ไหน จะเป็นครูหรือขึ้นเป็นรองผอ.ก็ตาม ก็จะมีเทศสอนงานประติษฐ์ให้นักเรียนตลอดชีวิตจนกว่าเกษียณ และจนกว่าไม่มีแรงทำ”

จากนั้นก็ส่งประกวดมาตลอด เมื่อปีที่แล้วได้รับรางวัลชนะเลิศระดับชาติ การประกวดแข่งขันวิจารณ์การกรอร้อยพานรับน้ำพระพุทธมนต์เฉลิมพระเกียรติ ๔๙ พรรชนามหาราชาฯ ตรีแผ่นดิน ระดับประถมศึกษา รับประทานถ้วยรางวัลจาก พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตถมาตุฯ ณ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

โรงเรียนเทศบาล ๑ บ้านท่าตะเภา ส่ง ๘ ทีม ปรากฏขึ้นประมลอยน้ำได้สวย ม.ต้นเอียง ถ้าปล่อยมือก็จม และ ม.ปลายลอยได้สวย ผลออกมาได้ที่หนึ่งสองรายการ คือประถมกับ ม.ปลาย ได้รับรางวัลถ้วยพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑

ธีระยุทธเรียนจบคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (มศว) ไปเป็นครูอัตราจ้างสอนดนตรีไทยหนึ่งปี ตั้งแต่
พฤษภาคม 2547-เมษายน 2548 ที่โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย

จากนั้นเพื่อนชวนไปสอบบรรจุเป็นครูดนตรีไทย ที่เทศบาลเมือง
พระประแดง ได้ลำดับที่สี่ ขึ้นบัญชีไว้หกคน อันดับหนึ่งสองต้องอยู่พระประแดง
ลำดับที่ 3, 4, 5, 6 ทำหนังสือเรียนไปทั่วประเทศ แล้วเรียกมารายงานตัว

ลำดับที่สามเลือกเทศบาลสมุทรสงคราม พอมาถึงธีระยุทธลำดับที่ 4
มีเทศบาลเมืองบุรีรัมย์กับเทศบาลเมืองสองพี่น้อง ลำดับห้าก็สะกิดบอก
ที่ๆหนูเป็นคนสุรินทร์ เพื่ออย่าเลือกบุรีรัมย์นะ

“พี่น้องก็เอาไป” ธีระยุทธบอก เหลือเทศบาลสองพี่น้อง ตอนนั้น
รู้จักอย่างเดียวคือห่มพวง ว่าอยู่สุพรรณบุรี

8 สิงหาคม 2548 ธีระยุทธบรรจุรับราชการ ไปทำงานวันแรกที่
โรงเรียนเทศบาล 8 วัดใหม่อัมพวัน อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี
โชคดีเจอผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นผู้หญิงสายงานเดียวกัน คือจบปริญญาตรี
เอกนาฏศิลป์ กลายเป็นว่าทำงานกลมกลืนไปกันได้

ผอ.ถามว่า มีความสามารถพิเศษอะไร ที่นี้ครูการงานอาชีพยังไม่มี
ธีระยุทธบอกสอนได้ จึงสอน 2 วิชา ทั้งนาฏศิลป์และการงานอาชีพ
ขณะเดียวกันก็เปิดชุมนุมศิลปะประดิษฐ์ นักเรียนที่มีใจรักหรือมีฝีมือก็ชักชวน
ให้มาอยู่ในชุมนุม เริ่มฝึกเด็กด้วยการพับกลีบใบตองง่ายๆ ร้อยมาลัยง่ายๆ
และพัฒนาไปสู่การประกวดแข่งขัน

เริ่มตั้งเต้านางระดับเทศบาล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัดของสุพรรณบุรี
ก็ได้แชมป์ตลอด

น้องๆเห็นรุ่นพี่ไปแข่งแล้วได้เกียรติบัตร ก็ยิ่งเข้าชุมนุม แต่ชุมนุม
มีกฎคือ ช้อมนอกเวลาได้ กลับบ้านหลัง 6 โมงเย็นได้ และเสาร์-อาทิตย์
ให้เวลากับครูได้

สอนเด็กๆ โรงเรียนวัดใหม่อัมพวัน ลงรากหยั่งลึกจนเป็นที่รู้จัก
ไปทั้งเมืองสุพรรณบุรี วันที่ 16 มิถุนายน 2551 ธีระยุทธย้ายมาโรงเรียน
เทศบาล ๑ (บ้านท่าตะเภา) จังหวัดชุมพร

ตอนนั้นเทศบาลเมืองชุมพร เป็นเจ้าภาพจัดการประกวดแข่งขัน
วิชาการของระดับภาคใต้ มีโอกาสช่วยฝึกซ้อมนักเรียนวิชาการประดิษฐ์
ครึ่งเดือน เด็กก็ได้แชมป์ภาคใต้ เป็นตัวแทนไปแข่งงานมหกรรมจัดการ
ศึกษาท้องถิ่นระดับประเทศ

ธีระยุทธสอนลูกศิษย์เสมอว่า เวลาทำงานประดิษฐ์ มีเทคนิคหลัก
4 อย่าง

หนึ่ง มือ ต้องใช้จับในการพับ การม้วน ดอกไม้ใบตองไม่มี
ชีวิต อยู่ที่มือเราเป็นผู้กำหนด สอง สายตา ต้องเที่ยงตรง เที่ยงธรรม
และไม่เข้าข้างตัวเอง สาม สมอง ใช้ในการจดจำทุกอย่าง เช่น ลวดลาย
ของผ้ามลาย จำนวนนิ้วบายศรี

และสี่ จิตใจ ที่ละเอียดอ่อนและประณีต

ทั้งสี่ข้อ เป็นงานบูรณาการ เป็นเทคนิคที่คิดขึ้นมาเอง ไม่มีในตำรา
“เมื่อไหร่ที่ทำงานประดิษฐ์ ต้องเอา 4 อย่างนี้ แล้วงานจะออกมา
สวยสดงาม ที่สำคัญต้องมีความเพียร ต้องมีการซ้อม โรงเรียนอื่นซ้อม
ร้อยเที่ยว เราต้องซ้อมสองร้อยเที่ยว และโรงเรียนเทศบาล ๑ (บ้านท่าตะเภา)
ไม่เคยมีปีไหนที่ไม่ได้รับรางวัลที่หนึ่งที่สองที่สาม ระดับชาติ ในด้านงาน
ประดิษฐ์ดอกไม้ใบตอง”

อนาคตสิ่งที่มองไว้อยากให้ทุกสถานศึกษาส่งเสริมเรื่องศิลปะประดิษฐ์
เพราะเป็นเรื่องของความละเอียดอ่อน แฝงไปด้วยคุณค่าความเป็นมนุษย์
ความละเอียดรอบคอบ ความพิถีพิถัน ไม่มีชาติใดในโลกที่เหมือนเมืองไทย
ประเทศไทยสืบต่อมาช้านาน อยากให้ทุกโรงเรียนให้ความสำคัญ

ธีระยุทธบอกว่า นอกเหนือจากการทำได้ ทำเป็น คือหนึ่งฝึกความ
ประณีตละเอียด สองฝึกความสามัคคีในหมู่คณะ สามความริเริ่มสร้างสรรค์
ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ นำไปสู่อาชีพ สร้างรายได้ ยุคไทยแลนด์ 4.0
สร้างอาชีพสร้างรายได้เป็นเรื่องสำคัญ ตรงนี้มองนอกเหนือจากทำให้สวยแล้ว
ทุกวันนี้เด็กเรียนยังมีรายได้อีกด้วย

ที่สำคัญธีระยุทธใช้ตรงนี้ประเมินผลงานทางวิชาการ เพิ่มพูน
ความก้าวหน้าในวิชาชีพครู

ผลงานด้านการประเมินโครงการความเป็นเลิศ เพิ่มพูนวิทยฐานะ
เพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพ นี่คืองาน ที่ส่งให้ธีระยุทธขึ้นเป็นรอง
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

นอกจากการสอนเด็ก ธีระยุทธยังเป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ รับ
เชิญไปเป็นกรรมการตัดสิน งานศิลปหัตถกรรมนักเรียนแต่ละภาค เป็น
ประธานกรรมการตัดสินงานประดิษฐ์ดอกไม้ใบตองของทุกภาคทั่วประเทศ

“ภูมิใจงานที่ทำมาตลอด 12 ปีเต็ม” ธีระยุทธบอก

“ผมทำด้วยใจรัก ไม่เคยคิดว่าขาดทุนหรือกำไร เพราะขาดทุน
คือกำไร ทุกอย่างไม่ได้เห็นผลวันนี้ อาจจะเห็นผลในระยะยาว สิ่ง
ที่ทำได้เห็นผลเป็นตัวเงิน แต่เห็นผลเป็นความรู้ประสบการณ์ของ
ลูกศิษย์ ถือว่าสิ่งที่ทำตรงนี้ เป็นอันสงส่าให้ชีวิต”.